

[Aksel Møller.]

Forslag om en anden Fordeling af Krigsforsikringsbidragene, opstod der en Diskussion om, hvorvidt en Nedsættelse af Krigsforsikringsbidragene ikke ogsaa burde omfatte Forbundet for Handel, Industri og Haandværk, der er det Forbund, som har faaet den højeste Skade. Dets Krigsforsikringspræmier vil, saa vidt jeg kan skønne, være over 25 pro mille og er altsaa i Øjeblikket 5 Gange saa høje som noget andet Krigsforsikringsforbunds Bidrag. Der rejste sig derfor ganske naturligt det Spørgsmaal under Udvalgsbehandlingen i Fjor, om ikke ogsaa dette Krigsforsikringsforbund burde nyde godt af et Statstilskud til Nedsættelse af Bidraget.

Vi veg tilbage for denne Opgave ud fra den Betragtning og ud fra den Antagelse — som det altid er saa nærliggende at snuble over —, at det drejer sig om store Virksomheder, som nok har Raad til at bære Tabet, ja, i og for sig bedre har Raad til at bære Tabet end mange Samfundsborgere, som skulde bidrage dertil gennem deres Skatter. Men vi veg ogsaa tilbage, fordi man over for os fremkom med nogle Oplysninger, der kunde tyde paa, at mange af de Virksomheder — ja, vi havde vel egentlig den Opfattelse, at det gjaldt dem alle —, som det her drejede sig om, havde faaet deres Krigsforsikringsbidrag dækket gennem en Forhøjelse af Varepriserne. Det viste sig imidlertid ved Afslutningen af Udvalgsarbejdet, at denne Antagelse ingenlunde stemte med Virkeligheden, men at det tværtimod forholdt sig saadan, at en lang, lang Række Virksomheder, ikke mindst mindre Virksomheder, var i den Situation, at de ikke havde faaet og efter Priskontrolraadets Fremgangsmaader ikke kunde faa nogen Dækning i Varepriserne for de meget høje Krigsforsikringsbidrag paa deres faste Ejendom. Der var imidlertid ikke Tid til at prøve paa at faa Lovforslaget rettet. Det høje Ting befandt sig paa Vej til Ferie, og derfor lykkedes det kun at blive enige om, at det i selve Betænkningen blev vist, at man havde denne Sag under Observation, og den højtærede Handelsminister gav ved den Lejlighed et Tilsagn om, at han i de kommende Maaneder, altsaa efter 28. Maj 1947, vilde foretage en Undersøgelse af dette Forhold, dels Vareprisernes Mulighed for at dække Krigsforsikringsbidragene, dels hele Krigsforsikringsforbundets Stilling. Den højtærede Handelsminister vilde altsaa foretage en saadan Undersøgelse af Spørgsmaalets Omfang og økonomiske Rækkevidde, og efter at Udvalget havde faaet dette

Løfte, fik det yderligere det Løfte, at Ministeren vilde forelægge Undersøgelsens Resultat for Rigsdagens Partier, saa at der paa Grundlag heraf kunde tages fornødent Hensyn til disse Forhold.

Nu er de Maaneder, som man med Rette kan vente at faa i en saadan Sag, gaaet, og nu kan vi altsaa tillade os at spørge den højtærede Handelsminister, hvilket Resultat Undersøgelsen af dette Forhold har ført til: kan disse Udgifter til Krigsforsikringsbidrag for fast Ejendom overvælttes paa Varepriser, og hvilke Tanker gør den højtærede Handelsminister sig i Anledning af den Folketingsudvalgsbetænkning, som blev afgivet den 28. Maj 1947, og som vort Forslag direkte henviser til?

I den nugældende Lov hedder det, at en Ejendom, som er forsikret for et Beløb af 100 000 Kr. eller derunder, er bidragspligtig til Krigsforsikringsforbundet for Handel, Industri og Haandværk, for saa vidt den udelukkende anvendes til erhvervsmæssige Formaal. Det vil altsaa sige, at en Smedie, som ikke har noget Stuehus, der er sammenbygget med Smedien, og som altsaa udelukkende anvendes til Smedie, uanset at Forsikringsværdien kun er et halvt Hundrede Tusinde Kroner, vil være bidragspligtig med de 25 pro mille, som jeg anslaaer Skadeprocenten til i Øjeblikket. Det høje Tings Medlemmer kan sikkert blive enige om, at det er en meget haard Beskatning, et meget stort Bidrag. Disse 100 000 Kr. har ogsaa en anden Betydning; hvis man f. Eks. tænker sig det Tilfælde, at der er Tale om erhvervsmæssig Udnyttelse af en Ejendom lige over 100 000 Kr.s Grænsen i Forsikringssummen, forekommer det mig, at den Værdiforringelse af Pengene, der har fundet Sted, egentlig burde regnes dette Forhold til gode, saaledes at der kunde blive Tale om, at man paa en eller anden Maade kunde hæve 100 000 Kr.s Grænsen og derved opnaa, at flere Ejendomme flyttedes fra de strenge Krigsforsikringsforbund, hvori Byrden er tung, til de almindelige Krigsforsikringsforbund enten for Hovedstaden, for Købstæderne eller for Landkommunerne, alt efter Ejendommens Beliggenhed.

Dertil kommer endnu en Ting. Der findes Ejere af Ejendomme, som udelukkende anvendes til erhvervsmæssige Formaal og derfor falder ind under Krigsforsikringsforbundet for Handel, Industri og Haandværk, som ikke selv driver nogen Industri i Ejendommen, men udelukkende driver den Virksomhed at udleje Ejendommen til Værksteder, og de skal altsaa